

ви идват тѣзи мисли. Нѣкой пжть сте весели, нѣкой пжть тжжни. Вие не си задавате въпроса, защо се мѣнятъ вашитѣ настроения. Казвате: Господъ ще оправив свѣта. Това не е разсуждение. Значи, до сега Господъ не го е оправилъ, че отъ сега нагатакъ ще го оправя, заради насъ. Вие се съмнѣвате въ Бога. Свѣтътъ, който зная азъ, е хармонично създаденъ. Ако има дисхармония, тя е въ нашето съзнание, въ нашия организъмъ, а въ Божествения свѣтъ, въ цѣлокупността на този свѣтъ има съвършена хармония. Богъ е съвършенъ, и свѣтътъ е съвършенъ.

Послѣ, нѣкой пжть се заемемъ да тълкуваме, какво е казалъ Христосъ. Нѣкой пжть азъ тълкувамъ Христовитѣ думи, нѣкой пжть вие тълкувате Христовитѣ думи. Нѣма човѣкъ, който да не е тълкувалъ Христовитѣ думи. Питамъ: ако азъ правилно тълкувамъ Христовитѣ думи, доволенъ ли ще е Христосъ отъ мене? — Доволенъ ще е! Ако вие запитате Христа, вѣрно ли е това тълкувание, и той потвърди, значи това е Истината. Ние можемъ да тълкуваме само Божественитѣ нѣща, понеже отъ тѣхъ може да излѣзе нѣщо. Човѣшкитѣ нѣща нѣма какво да ги тълкуваме. Божественитѣ ще тълкувашъ. Ще кажете: защо човѣшкитѣ нѣща не може да се тълкуватъ? Чудни сте! Ще ви дамъ единъ аргументъ, едно доказателство за това. Единъ великъ художникъ нарисувалъ една символична картина, вложилъ нѣщо Божествено въ нея. Пишатъ една статия, втора, трета, разискватъ върху картината. Хубаво, едно малко селянче нарисувало една малка гарга отъ 4 линии, два крака — картина. Какво можемъ да тълкуваме върху тази гарга? Езикътъ на хората, това сж гарги, никакви тълкувания. Само че когато тълкуваме една Божествена мисль, трѣбва да спазимъ онзи великъ законъ, да схванемъ Божественото. Схванемъ ли Го, ние се ползуваме. Не тълкуваме ли правилно Божественото, врѣдимъ на себе си.

Петъръ казва на Христа: „Учителю, ние ще хвърлимъ тази мрѣжа“.

Понеже тѣ казваха, че ще хвърлятъ тази мрѣжа, то какви бѣха резултатитѣ? Хванаха ли риби? — Двѣ ладии се напълниха. Сега, вие седите, нещастни сте, и запитвате, защо Господъ е създалъ нещастията въ